

Preek n.a.v. 2 Petrus 1 : 19

Ds J.M.C.H. Mond

Gehouden ter gelegenheid van 25 jarige Ambtsbediening

te Dinteloord

Het profetische woord door Ds J.M.C.H. Mond
Predikant der Ned Herv Gem te Dinteloord.
Gehouden ter gelegenheid van 25 jarige Ambtsbediening.

2 Petrus 1 : 19

Geliefden ! Het is mij door Gods goedertierenheid gegeven, heden te gedenken, hoe ik 25 jaren geleden de bediening des Woords mocht aanvaarden, om het Evangelie van onze Heere Jezus Christus te verkondigen, dat bevonden is ene kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft. (Rom. 1 vs 16). Daarin is de onverdiende goedertierenheid Gods over onwaardige menschenkinderen geopenbaard tot hunne verlossing van de van de zonde, tot hunne bewaring bij de genade Gods en tot volharding in het geloof. Zondaars zijn de onderwerpen va die onverdiende, of liever verbeurde goedertierenheid.

Zoo is het ook Gods genade, dat een mensch, na al wat hij misdaan heeft, nog eenen dag der heerlijkheid aanschouwen mag, als het leven uit de dood, en dat hij daarvan op \Zijnen tijd de vreugde reeds op aarde mag genieten.

Het is immers genade, dat ons nog jaren des levens zijn geschonken; ja, dat ons een dag des levens gegeven wordt, waarin men alles mag herdenken tot roem van Gods Naam, wat men alleen of met de zijnen daarin heeft doorleefd, ontvangen, geleerd. Wegens den aard van het geleerde kan men zelf daarbij niet als iets voortreffelijks op den voorgrond treden. Het is immers des Heeren genade alleen, dat Hij zich onzer ontfermt, dat hij ons niet aan onszelven overlaat, mar dat Hij ons verlost ui allerlei verzoeking en nood, banden der zonde en des omkomens, dat hij ons bevrijdt van al dat geweld des aartsleugenaars, om van Gods Woord ons af te troonen, en des menschenmoorders van den beginne, die omvoert met verscheidene en vreemde

2) leeringen waardoor men Christus woorden des levens niet kan horen. Daarom is het genade, dat een mensch de

voorrechten van Gods hand geniet, leeringen, waardoor men Christus woorden des levens niet kan horen. Daarom is genade, dat een mensch de voorrechten van Gods hand geniet. Zooals : dat hij gespaard is, dat hij met de zijnen dit gedenken mag ; dat hij met een blijden glimlach op het verledene mag terugzien door alle kruis, zorgen en strijd henen, bij al wat in de levensschool op aarde als onmisbare leerstof dient, al gaat men daaronder gebogen.

Genade is het, dat men let op de Hand, Die dit werkt naar het Woord des goeden Herders : In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen (joh 16 : 33). Genade is het, dat men de bloemen niet vergeet, die aan de zijden van het kronkelend pad groeien ; dat men ze niet achteloos vertreedt, maar dat men God dankt in alles, en zoo alles in Zijnen Hand laat blijven ; dat men verder alles verwacht van Hem, Die wel weet, hoe Hij doen, hoever hij gaan moet, om eenen onleerzamen te leeren ; en dat Hij Zijnen Naam verheerlijken wil aan den ellendigsten der zondaren. Dat alles is genade ; en het is mij te doen, om uwen aandacht bij die genade Gods te bepalen, die verder reikt dan tot dit kortstondig leven op aarde ; die hij betoont aan wie Hij wil.

3)

zooals : dat hij gespaard is, dat hij met de zijnen dit gedenken mag ; dat hij met een blijden glimlach op het verledene mag terugzien door alle kruis, zorgen en strijd henen, bij al wat in de levensschool op aarde als onmisbare leerstof dient, al gaat men ook daaronder gebogen. Genade is het, dat men let op de Hand, die dit werkt naar het Woord des goeden Herders :) In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen (Joh 16 : 33). Genade is het, dat men de bloemen niet vergeet, die aan de zijden van het kronkelend pad groeien ; dat men ze niet achteloos vertreedt, maar dat men God dankt in alles, en zoo alles in Zijne Hand laat blijven; dat men verder alles verwacht van Hem, Die wel weet, hoe hij doen, hoever hij gaan moet, om eenen onleerzamen te leeren; en dat hij Zijnen Naam verheerlijken wil aan den ellendigsten der zondaren. Dat alles is

genade; en het is mij te doen, om uwe aandacht bij die genade Gods te bepalen, die verder reikt dan tot dit kortstondig leven op aarde; die hij betoont aan wie hij wil.

Zoo bewijst Hij die aan Zijne gansche gemeente, die hij in Christus heeft liefgehad, opdat zij rijk zij door eenvoudigheid des oprechten geloofs, en opdat zij den lof van zijne goedertierenheid verkondigen door eenen wandel in alle goede werken. Eenen geordenden grondslag des geloofs heeft Hij gegeven, waarop wij niet dwalen zullen, zoo wij mar niet wijs zijn bij onszelven, maar het bedenken, dat al het goede, dat daarop gebouwd wordt, van God den Heere, den Bouwmeester zelve is. Alzoo heeft Hij

4)

Zijn heerlijk Woord geschonken, dat van die genade in Christus getuigt. Uit dat Woord wensch ik u nu voor te houden wat geschreven staat:

Tekst : 2 Petrus 1 vs. 19 :

En wij hebben het profetische Woord, dat zeer vast is; en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in eenen duistere plaats, totdat de dag aanlichte, en de morgenster opga in uwen harten.

Laat ons zien wat dat zeggen wil, nagaan wat dat is :

- 1^e het profetische Woord ;
- 2^e wat en hoe dit Woord werkt ;
- 3^e wat dit woord ons voorhoudt.

1.

Het profetische Woord : wij hebben het profetische Woord, dat zeer vast is.

Worden wij hier nu verwezen naar hetgeen ons de profeten laten lezen in het algemeen als voorspellingen, die voor de toen levende geslachten slechts gedaan zijn, zoolang de Messias niet gekomen was, zonder dat daarin voor dien tijd zelf eenige vrucht lag ? O, het is zoo, niet allen, die leefden in de dagen der profeten, genoten dat zoo, dat zij in dier woorden het leven voor hunne zielen vonden. Die woorden werden vaak niet eens naar waarde geacht.

Maar het is niettemin

waar, dat Gods boodschap

werd bekend gemaakt aan zoovelen die het te doen was om vrede met God bij al hunne zonde en schuld, wegens de overtreding van Zijne geboden. Voor hen lag er onloochenbaar gewicht in de profetie of openbaring van Gods Raad, van Zijn doen en Zijne uitkomsten in al hunne nooden. Voor de profeten toch bestond er een volk, een Israël naar Geest, dat door den Heiligen Geest

5)

Verlicht was, dat op vasten, eeuwigen, goddelijke grond de vergeving der zonden verwachtte door het Woord, zooals dit hun werd bekend gemaakt, opdat zij zich daaraan houden zouden als aan Gods Woord En noch heden komt dit profetsche Woord tot ons met het licht der vervulling in Christus. Zoo is het de band der gemeenschap met God door het geloof, die van ouds gelegd is in de verzoening der zonden door Christus.

Aan Adam, na diens val in het Paradijs, maakte God zich bekend als de eenige, Behouder van den naar lichaam en zielverloren mensch. Immers in Adams val was het gansche menschengeslacht begrepen. Alle grond van goed hebben, in elk opzicht, was voor ons verdwenen. Daar openbaart Zich de Ontfermende in de belofte van Christus, in het Zaad der vrouw, dat eenmaal alles zou hebben recht gesteld naar Gods vrijmachtige genade. Voor wie ? Hij vindt slechts zulken, die door de ingeving des duivels en door moedwillige ongehoorzaamheid zich zelf en hunne weg verdorven hebben, die allen de ware gerechtigheid missen, zooals om God, hunnen Schepper, recht te kennen. Hem van harte lief te hebben en met hem in de eeuwige zaligheid te leven, om Hem te loven en te prijzen. Daar nu, in het Paradijs, is de eerste profetie geschied (Gen. 3 vs 15). Waarop al de daarna volgende profetieën gegrond zijn. Die eerste profetie is door de van God geroepen profeten gedurig ontwikkeld, gelijk zij door de offeranden en ceremonieën der wet bevestigd, en ten laatste door Gods Eniggeboren Zoon vervuld is. (Zie Heid. Cat.vr 19)

Naar dezen Zoon, onzen Heere Jezus Christus, verwijst nu ook de Apostel Petrus hier, als een persoonlijk getuige van hetgeen geschied was, als hij ons

in vs. 17 voorhoudt, wat

hem geopenbaard is op den heiligen berg,---hem, den hoorder van de stem der hoogwaardige Heerlijkheid :))Deze is Mijn geliefde Zoon, in

6)

Welken ik Mijn welbehagen heb. ((En het profetische Woord licht de Apostel nu alzoo toe :)) dit eerst wetende, dat gene profetie der schrift is van eigene uitlegging. Want de profetie is voortijds niet voortgebracht door den wil eens menschen, maar de heilige menschen Gods, van den Heiligen Geest gedreven zijnde, hebben ze gesproken (((vers. 20,21). Zoo is dan in Christus vervuld wat al de vroegere profetiën van hem getuigd hebben, namelijk wat geschieden zou in dien Zoon. Die Gods Paradijsevangelie ten volle zal hebben bevestigd en vervuld tot troost van zulken, die anders voor eeuwig in hunne zonden hadden moeten blijven en omkomen. En van dezen Jezus nu is bij Zijne verschijning op aarde ook gezegd

)Een groot profeet is onder ons opgestaan, en God heeft Zijn volk bezocht (((Lukas. 7 vs 16). Die Jezus is ook voor ons alles, de eenige verlossing en behoudenis van zondaren, enkel troost voor hen, die (zoals die van Beréa) het Woord ontvangen met alle toegenegenheid, dat hen leert, dat Christus lijden moest, en dat deze Jezus is de Christus, onderzoekende dagelijks de schriften of deze dingen alzoo zijn (Hand. 17 vs 11).

Het ligt in den aard van het profetisch Woord, dat het zich niet laat vervormen naar de beginselen van den geest der tijden, noch ook naar de wisselende begeerten der menschen ; maar dat het vast is, al wordt ook alles gedaan, om dat uit zijn verband te rukken. Het staat vast midden in de geschiedenis der volken als een onloochenbaar getuigenis voor de gemeente Gods. Ook onbegrepen gaat het bij de tegenstanders zijnen weg, niemand hunner ontziende. Het beweegt zich onder de menschenkinderen, nu eens bestraffend, dan weer troostend. Het openbaart bedreiging en belofte, komende door den mond of de pen van profeten, die uit de menschen daartoe geordend zijn.

7)

Het vraagt niet naar het welgevallen der kritiek van te wijten of geleerden dezer eeuw, maar wordt den kinderkens geopenbaard. Want het is er, om Gods wil bekend te maken op de eenige wijs, die Hem eert en de Gemeente dient. Maar wordt daarin dan niet gerekend met de menschen persoonlijk, voor wie het immers zijn zou , tot wie het spreekt ? Zekerlijk, het betreft gevallen Adamskinderen. Het profetische woord spreekt zoo stellig tot menschen, dat het juist in hunne behoeften voorziet naar Gods wijze van doen. Maar welke behoeften zijn dat, wordt gekend door hen, die nar de wet Gods bij zichzelf veroordeeld zijn, en die zich alles zien uit de hand geslagen, wat zij tot hun grond zoeken te maken in hun ongelooft en bijgeloof, om zichzelf te behouden naar eigen zin en mening. Daar moge men zich nu wringen in eenen weg van werken naar het vleesch, waarin men dan Gods behagen en zichzelf redden wil. Maar naar de Wet met haar :)) God sprak alle deze woorden ((duldt geen halfheid, geen stukwerk. Zij werkt toorn, want waar zij niet is, is geene overtreding ; alleen de belofte is uit het geloof, opdat zij naar genade zij. Het is de Geest der profetie, die het geloof in ons werkt ; hij richt den verslagene op, waar alles aan ons den zondaar doet vertwijfelen. De Geest doet ons de belofte als onwankelbare sterkte vinden in het profetisch Woord, dat zeer vast is ; en het arme hart komt daardoor tot rust, het wordt van Gods trouw verzekerd. Daar is een grond door God gelegd, en die grond is het profetische Woord

11.

Laat ons verder zien : Wat en hoe dit Woord werkt : Want de Apostel schrijft :)) Gij doet wel wat gij daarop acht hebt.)) Door het Woord des Heeren zijn de hemelen gemaakt en door den Geest Zijnsmonds al hun heir (Ps. 33 vs6.

8)

Tot dat heir behoort ook de aarde waarop wij wonen. Daar is het den profeten geopenbaard ; daar is het door die profeten gesproken : en zoo hebben het de heiligen des ouden en des nieuwen verbonds geloofd en bekend in vindenstijd, d. i. op Gods tijd (ps 32 vs 6). Zij hebben het door druk en

vervolgving henen als Gods

woord bewezen gezien. Narmate zij in den grooten levensstrijd gewikkeld werden, zagen zij de beteekenis daarvan in, en stelden hun betrouwen op het woord, dat vleesch geworden is. Zij hebben echter beleden, dat zij gasten en vreemdelingen waren op de aarde. (Hebr. 11 vs 13.)

Het Woord doet wonderen. Het werpt den hoogmoedige neder in het stof, en het richt den boetedoende op. Het maakt den zondaar radeloos, en het doet hem verstaan, dat God de Heere is en Jezus Christus Zijn belofde en die ook gezonden is om eenen arme tollenaar met rijkdom van troost te omringen. Wet en Evangelie werken, waar God dot verstaan geeft, tot één doel samen. Zij openbaren het waarom en hoe van Gods uitkomst en de volle zaligheid voor verlorenen, die geen redder hebben, maar zich gans verdoemelijk voor God kennen. Krankten naar de n geest, die ongeneeslijk zijn, worden door de macht des Geestes en des Woords opgericht, waar het gaat om gezond te zijn in de leer en het geloof voor God.. Want al ziet men den geest niet, het woord wordt gehoord en werkt het geloof in de harten zóó, dat God gedankt wordt voor Zijne goedertierenheid. En opdat daar Christus en Zijne gerechtigheid de eenige levensgrond zijn zouden, laat zich het woord niet terug houden door ons bestaan, zooals wij zijn. Maar het verloren schaap wordt stalwaarts gedreven ; daar wordt het gevoed verzorgd, bewaard en van het eeuwige leven verzekerd zoodat het, God lovende, daarop acht heeft als op een licht,

9)

Schijnende in eenen bij ons duistere, onvruchtbare plaats. Daar wordt ervaren, hoe God in de woestijn twaalf waterfonteinen en zeventig palmbomen geeft (Exod 15 vs 27.) Dat kan ik u niet alles zeggen, wat het Woord werkt, en wat Hij, Israéls Ontfermer, dien doet, die op Zijne goedertierenheid hoopt. Maar zoo diep kunnen wij niet verzonken liggen in onze ongerechtigheid, dat niet het Woord reikt tot den bodem der diepte onzer verlorenheid, om den verbroken van hart, den verdrukte in zijn zonde uit al zijn ellende te doen opleven als eenen, die uit de doden is opgewekt. Daar moeten wij dan betuigen met

Hiskia :)) De levende, de

levende, die zal u loven, gelijk ik heden doe ; de vader zal den kinderen Uwe waarheid bekend maken.) (Jes. 38 vs 19). Het Woord werkt door onmogelijkheid en dood henen. Daar hebt ge den profeet Elia, zooals hij Gods armen troostte en op den berg Karmel van Christus getuigde, toen hij de twaalf steenen, naar het getal der stammen Israéls, samenvoegde tot één altaar in den Naam des Heeren, en daarop tot drie malen het water deed uitgieten over het brandoffer. De Geest werkt door al die wateren henen. Daar bewees zich de Heere te zijn de God van Abraham, Izak en Israéel tegenover al de vergeefse offers van Baäls dienaren. Daar moest het volk het eindelijk betuigen :)) De Heere is God, de Heere is God ! (1 Kon. 18). Maar ook zien wij daarna dezelfde Profeet vlieden voor Izebels toorn. En zoo vinden wij hem dan in de spelonk van Horeb eenzaam, verlaten ; alléén.! Daar komt dan des Heeren Woord tot hem : Wat maakt gij hier, Elia --- sterke wind, aardbeving, vuur doen het niet, maar het suizen eener zachte stillte vagt alle nevelen weg, doet den dageraad aanlichten, de Morgenster opgaan. En hij kreeg de toezegging : Ook heb Ik

10)

In Israéel doen overblijven zeven duizend, alle knieén, die zich niet gebogen hebben voor Baäl, en allen mond die hem niet gekust heeft. (1 Kon. 19 vs 18). En Elisa evenzoo. Hoe moest hij niet door het onmogelijke henen, als hij, bij alle verachting door al wie zich tegen Gods goede Woord verhief, Gods boodschap bracht, maar tot zijn huis bedreigd werd met den dood (2 Kon. 6 vs. 32). Het woord sterte hem. Wat al vijanden benaauwen hem keer op keer, die verwoesten willen, wat God geplant heeft ! Wat al bestrijders van de eeuwenoude waarheid en gerechtigheid, dien het niet te doen is om Gods Woord en er, niet om de genade voor zondaren, maat om zichzelf te handhaven buiten het Woord ! Wat al moedeloosheid komt daar niet bij eenen mensch op, waar Gods weg anders is dan onzen weg ! En wat al dwaling is er niet rondom, waar men de plaats ontzeggen wil aan de openbaring van Gods beloften in Christus ! Hoe blijft niet daar Gods licht over als schijnende in eenen duistere of woeste

plaats ! Daar hebt gij ook

Jona, als hij vluchtte voor den Heere en op reis naar Tharsis in het schip gevonden wordt, om als hardslapende te worden opgewekt, en die toch belijden moet : Ik ben een Hebreër, en ik vreeze den Heere, den God des hemels, die de zee en het drooge gemaakt heeft. (Jona 1 vs 9.) Evenwel moest hij over boord geworpen en door de afgrond henen naar Nineve gebracht worden, om Gods boodschap aldaar te brengen.--- En darna vinden wij hem dan onder de wonder boom, waar God hem leert, dat Nineve een voorwerp van Zijn mededoogen is. Lezen wij dan, hoe de profetie van dezen man Gods behoudenis bracht,--- van Jona zelf vernemen wij slechts, dat zijn toorn ontstoken was ter dood toe. Maar wat het profetische Woord werkte, blijkt uit de verschooning van de hondertwintig duizend menschen, die geen onderscheid hebben

11)

Geweten tusschen hunne rechterhand en hunne linkerhand, daartoe van veel vee. (Jona 4 vs 11). Hoort ook hoe een profeet als Amos midden in de vervolging belijdt : Ik was geen profeet, en ik was geen profetenzoon ; maar ik was een ossenherder en las wilde vijgen af. Maar de Heere nam min van achter de kudde, en de Heere zeide tot mij : Ga henen, profeteer tot Mijn volk Israël. En merkt dan op, hoe hij daarna getuigd van de vervallen hut van David, die de Heere zoude oprichten, namelijk van Christus gemeente ; maar ook. Hoe hij door de plagen des lands henen alleen in het geloof volharde, als hij riep : Heere Heere ! vergeef toch, wie zou er van Jacob blijven staan, want hij is klein ! (Amos 7 : 2,5). Wel dan weten wij, dat ook dar niet de profeet, maar het profetische Woord redde. Merkt dan nog ten laatste, om ons te bekorten, op den schrijver van onze brief, Simeon Petrus, wiens, geschiedenis wij kennen als die van een broos vat, en die hier zich daarvan genoegzaam bewust is, evenals Paulus, die te Damascus in eene mand werd neergelaten over den muur. (2 Cor. 11 : 33). O, als Rome daarover een rechtvaardig oordeel oordeelde, zou het al zijne pausen laten varen en zich houden aan het eenvoudige Woord van Simon Jonaszoon, va Paulus en van die anderen.

Zoo zien wij dan uit al

deze voorbeelden wel, hoe

het woord werkt, en wat het doet, terwijl het zich bedient van brooze, ellendige menschen ; opdat het blijke, dat de loop niet is der snellen, noch de strijd der helden, noch ook de spijs der wiizen, noch ook de rijkdom der verstandigen, noch ook de gunst der welwetenden ; mar dat tijd en toeval aan allen wedervaart. Pred . 9 :11.)

Doch des Heeren zijn de sterkte en krachten. Alzo is God met het Woord, dat Hij door Zijne menschenkinderen zendt,

12)

Maar dat Hij in zijnen Zoon geplant heeft midden in deze wereld, en dat alzo zeer vast is. Het profetische Woord is klaar genoeg daar, waar het komt. Het maakt nog steeds het eenen rijken en verrijkten bij zichzelf lastig, zwaar, tot dat hij den dag en de ure zegent, waarin hij als een arme, begenadigde, midden in zijnen schulden den Ontfermer gevonden heeft, Jezus Christus. Die arm geworden is, opdat wij door Zijne armoede zouden rijk geworden zijn. (2 Cor. 8 :9). Dien en die van Christus getuigen als van de uitkomst volgens de profetien. En zegt de Apostel hier, gij doet wel, dat gij daarop acht hebt.

111.

Gaan we nu nog na : Wat dit Woord ons voorhoudt : Gij doet wel dat gij daarop acht geeft schrijft de Apostel Simeon Petrus. Niet alleen profeten en Apostelen, maar ook zij, die door hun Woord in Christus gelooven zullen,--- niet alleen leeraars, maar ook zij, die geleerd worden,-- worden door den Heiligen Geest met en naar het Woord er toe gebracht, belijdenis te doen van de groote werken Gods aan menschen, die in alles afhankelijk zijn. Het is er mede als methet pasgeboren kind in het natuurlijke leven, dat noch ziet noch ook verstaat, wat de moeder aan het kind voorhoudt of zegt, maar dat door de moeder geleerd wordt, ook om zich uit te drukken. Zulk eene moeder vergeet haar zuigeling niet. Zoo moeten wij allen van God geleerd worden, om de weldaden des Woords te verstaan. Zoo leerde de Heere Jezus eenen Nicodemus, dat hij moest wedergeboren worden, uit water en Geest geboren zijn, om het koninkrijk Gods te

hij, als leeraar uit de Farizeeën, niet zelf

13)

Onwetend zou zijn en beschaamd zou staan bij hetgeen hij aan anderen leerde. De vrucht daarvan is hem wel daarna openbaar geworden. Zoo was hetgeen hem Christus leerde het profetische Woord, welks werking de trouwe Heiland zelf, de Zoon des menschen en Zoon Gods, hem waarborgde al s de Gekomene in het vleesch. Nood en aanvechting leert op het Woord letten. Zoo is het profetische Woord dan ook in dagen der ontwikkeling van dien nood en van die aanvechting niet ledig, maar vol van troost voor ieder, die van God geleerd wordt. De troost ligt in de vergeving der zonden door het bloed van Gods Lam.

Dat hebben de heiligen Gods, zoowel voor als na christus geboorte, allen op hunnen tijd ondervonden, wat dit Woord vermag voor ieder naar zijne behoeften. Zoo profeteerden zoowel Zacharias (Jojannes Vader) als de oude Simeon in den tempel met het bewijs der vervulling van Gods toezegging voor oogen. En zoo profeteerden ook weder andere getuigen van al hetgeen door en met Christus vervuld was geworden. Zoo ook geschiedde in de gemeente van Corinthe, om anderen te stichten, te vermanen, te troosten. (1 Cor. 14 :3,31). Zekerlijk kenden zij geenen anderen grondslag daarvoor dan dien van het oude profetische Woord. Behalve hen, behaagde het Gode ook andere menschen als predikers te stellen, in het getuigenis des Woords onderwezen door den Heiligen geest, om den blijden troost te brengen aan alle armen en ellendigen, die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid. Zoo moeten die leeren verstaan dat bij hen, als kinderen des doods, geene gerechtigheid voor God is . Immers, zooals te voren de profeten, zoo werden daarne de Apostelen, die gezondene dicipelen des Heeren Jezus, aangegord met de Waarheid des Woords, om Dien te verkondigen. Die als Gods Knecht, de Rechtvaardige, door Zijne

14)

Kennis velen rechtvaardig zou maken, want hij zou hunne ongerechtigheden dragen (

Jes. 53 vs.11) Dat is Jezus

Christus, Dien alle zondaren noodig hebben, ik meen allen, die onder de last hunner zonden gebogen gaan.. want daar is het dan die kennis der gerechtigheid, die voor hen de blijde boodschap of het Evangelie der genade uitmaakt. En gelijk het duister is, waar het licht komt, Zoo breekt daar de Morgenster dan door de harten, omdat Christus het licht der wereld is. (Joh. 9 vs.5). Ook werden in dagen van duisternis gedurende opvolgend eeuwen in de gemeente wel zij gezonden die door ons nog de Vaderen genoemd worden. Daar hebt gij dan bijvoorbeeld de Hervormers, zooals Maarten Luther, Johannes Calvijn, en met en na hen nog zoo menig ander discipel des Woords.--- die, als dienstknechten dezes Woords en van Christus, ook van niets anders dan van Zijne gerechtigheid en van rechtvaardigheid door het geloof willen weten, om eenen zondaar verlossing uit banden des doods en der zonde verkondigd te hebben. Zij gaven der Waarheid getuigenis, zooals zij de Wet Gods in haren rechten zin en de zaligheid door het geloof verklaarden voor den rechtvaardigen leven. Menigeen hunner werd door het meerendeel juist daarom niet geacht, zooals bijvoorbeeld (om iemand uit lateren tijd te noemen) de trouwe dienstknecht des Heeren : Hermann Friedrich Kohlbrugge. Het zij mij gegund, den Heere dankende, aan hem te mogen gedenken op dezen dag, wiens zakelijk woord, voor mij zowel als voor velen andere bedienaars van Gods getuigenis, ten zegen was. Hoewel hem geene gerechtigheid in zijn leven op aarde wedervoer van hen, voor wie hij den strijd voor de waarheid Gods aan bond, mocht hij volharden bij 's Heeren Woord, als een trouwe getuige. Miskend, naar niet weerlegd ; vervolgd maar

15)

Niet begrepen ; gezocht, maar niet gewild ; door menschen verworpen, maar door God aangenomen ; bestreden, maar niet verslagen ; bij de wereld verdoemd, maar bij God gezegend ; zoo was hij dan dienaar des Heiligen Evangelies. Nog doet mij zijn echt vaderlijk woord weldadig aan. Het is mij niet te veel, zoo schreef hij mij in 1872, uwe bezwaren aan te horen, en ik denk, ik ben aller schuldenaar, anderen te

dienen en te troosten met

den troost, waarmede de Heere mij vertroost. Zoo schreef hij mij als een dier getrouwen, wier arbeid niet ijdel geweest is in den Heere. Zij, die getuigen dan, verkondigen de Morgenster Christus, die opgaan zoude in de harten, en de opstanding uit de dooden, de overwinning der wereld door onzen Heere Jezus Christus I 1 Cor. 15 vs 57). En het eeuwige leven in hem. Alzo geeft het Woord den in duisternis gezeten Gods heil te vernemen. God wil dat zegenen, en Zijn licht verdrijft den nacht. Christus is daar, en God ontvangt daar de eer voor Zijne groote genade.

Wat zullen daartegenover de wijzen dezer eeuw beteekenen, die met de vrucht van eigene bespiegelingen in de duisternis willen licht maken ? Het zal hun nooit gelukken !—En wat wilt gij ook van mij, die van niets anders weet, dan door genade zalig worden ?

Bescheidenheid legt mij het zwijgen over mij zelve op. Toch dank ik mijnen trouwen God, die mij door veel strijd en ook beschaming henen met Zijn Evangelie bekend maakte, ja, met den 63sten Psalm zoo vertrouwd maakte, dat die mij het (amen) uit het hart perste, als ik verstaan mocht : O, God ! Gij zijt mijn God ! ik zoek U in den dageraad ; mijne ziel dorst naar u, mijn vleesch verlangt naar u, in een land, dor en mat, zonder water. Voorwaar, ik heb U in het heiligdom aanschouwd, ziende Uwe sterkheid en Uwe eer ; want

16)

Uwen goedertierenheid is beter dan het leven ; mijne lippen zouden U prijzen. Dat is alles genade. Doch letten wij weder op het tekstwoord hier, dat spreekt van het profetische Woord en met het oog waarop ons de Apostel vermaant: Gij doet wel, dat gij daarop acht hebt. Het geloof is uit het gehoor, en het gehoor is door het Woord Gods. (Rom. 10 vs 17.) Wie wendt de hoop van de ijdelheid af, opdat men slechts van Christus vervuld zij ? Dat doet het woord, dat als eene profetie ons zegt: wie wij zijn en dat wij (aan de zonde onder worpen) de ijdelheden gediend hebben en daarbij geen troost gevonden hebben. In dat Woord is Christus. Het evangelie is daarvan vol, en dat laat alleen het arme hart deelen in de ongedachte uitkomst Gods. Daartoe maakt het woord eenen mensch ledig van verwachting, die dobbert

tusschen zonde en

gerechtigheid, als moest van onze zijde het ééne nog tegen het andere opwegen. God neemt daar het zoogenaamde evenwicht tusschen onze zonde en onze gerechtigheid weg; zodat men, vol van enkel ongerechtigheid, vallen moet met schaamte en berouw. Daar is alles bij ons woest, donker; en het leven, dat men in eigen hand meende te hebben, is één en al jammerlijk zelfbedrog. Allerlei praktijk van zelfrechtvaardiging valt daar weg, en bij al wat op de been hield, kan geen enkel bewijs van onschuld voor ons gelden. Daar is het dan terdege donker.

De Heere nu is een snel Getuige. Daar ontfermt Hij Zich. De Morgenster breekt door, en het verlorene ziet zich gevonden van Hem, Wiens Wet heilig, Wiens getuigenis gewis is, den slechten wijsheid gevende (Ps. 19 vs. 8), en wiens gerechtigheid boven alles gaat. En omringd is daar de zondaar door Gods goedertierenheden. Gel.! Hoe ziet het er voor ons uit, waar het

17)

Woord al het onze afneemt ? waar blijven wij dan ? er is slechts raad door dat Woord ; want er is Een, Die gezegd heft: Ik ben het licht der wereld: die Mij volgt, zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben. (Joh. 8 vs 12). Hij zelf, Christus, heeft dat voor zulken verworven, toen Hij om hunnentwil in hunne duisternis kwam. Hoevelen zijn niet in de duisternis nog! Waarom ? Omdat zij dezen Profeet, Koning en Hoogepriester der zaligheid niet achteren, maar in hun zonde en ongeloof blijven, de lieve wereld dienen, en het recht des Heeren niet weten. (Jerem. 5 vs 4). Zij geven getuigenis aangaande zichzelf, als zij volgens Jerem. 8vs 8 zeggen : wij zijn wijs en de wet des Heeren is bij ons! Ziet, waarlijk te vergeefs werkt de valsche pen der schriftgeleerden. Maar daar volgt dan: De wijzen zijn beschaamd, verschrikt en gevangen; ziet, zij hebben des heeren Woord verworpen, wat wijsheid zouden zij dan hebben? (Jerem. 8 vs. 9). Dat kan zoo niet blijven bij de oprechten, in wie de Heilige Geest Zijn Woord werkt. Daar is geen rust meer, totdat de dag aanlichte en de Morgenster opgegaan zij in de harten, en Christus, als des Vaders Geschonkene, ten eeuwigen troost en

licht bevonden zij. Welnu!

Hij, Die het Begin der Schepping Gods is, zegt: Zoo wie Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik; weest dan ijverig en bekeert u! (Openb. 3 vs 19).

De Morgenster schijnt door. Dit is de groote genade Gods, dat hij de macht Zijner ontferming betoont aan hen, die wel de dooden maar niet de levenden vraagden; wier bruek doodelijk, wier plaag smartelijk is, en wien alle ingebeeld licht der eigengerechtigheid ontgaat. Daar is het Christus, de waarachtige Heiland, die de doven hoorende, de blinden ziende maakt en de melaatschen reinigt, den armen het Evangelie verkondigt. (Matth. 11 vs 5,)

18)

Daar heeft God den grondslag Zijns Woords gelegd. Hij strekte Zijne genadige hand uit tot hulpeloozen, zondaars die zich niey kunnen verontschuldigen; want zij hebben de duisternis lieer gehad dan het licht. Daar kan geen mensch roemen in zichzelve, maar die roemt, die roemt in den Heere. Laten zij, voor wie het nacht geworden is, maar wier zielen dorsten naar God, geen anderen weg zoeken, om behouden te worden, dan Hem, die Zijn leven gesteld, Zichzelve gegeven heeft voor Zijne schapen.--- Laten zij niet vergeefs of in de duisternis rondtasten, om daarin redding te zoeken, maar laten zij hunne gansche zaak, hoe die ook zij, voor God bekennen! Laten zij de profetiën niet verachten, maar veeleer ijveren daarvoor, dat zij des Heeren barmhartigheid en trouw bekennen en alzoo zelf profeteeren mogen. En zij zullen steeds meer door Gods genade de duisternis zien wijken, den dageraad zien aanbreken. Zij zijn in des Heeren hand. Christus is de opstanding en het leven; die in Hem gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven. (Joh. 11 vs 25.) Het moge bij hen alles duister, woest, ledig zijn, de Morgenster breekt op Gods tijd door. En gelijk de Zon der gerechtigheid niet verduistert, zoo verduistert Hij niet, van Wien het woord des Apostels getuigt als van het licht in de duisternis; want dezen Christus geven getuigenis al de profeten, dat een iegelijk, die in Hem gelooft, vergeving der zonden ontvangen zal door Zijnen Naam. (Handel. 10 vs 43.) Er is veel geroep: Ziet hier is de christus of daar !

Gelooft het niet zegt de

Heere (Math. 24 vs 23 ,24), Want er zullen valsche christenen en valsche profeten opstaan, en zullen groote teekenen en wonderheden doen, alzoo dat zij (indien het mogelijk ware) ook de uitverkorenen zouden verleiden. Dat zal echter niet

19)

Geschieden. Maar de waan der eigengerechtigheid, wier grootste steun het zichtbare is, zal voorbij gaan. Want er is een volk, dat onrien is in eigen oogen en dat zich schaamt voor den hoogen God. Dat volk leest Deuteronomium 32 vs. 20 : Hij zeide : Ik zal Mijn aangezicht van hen verbergen; ik zal zien, welk hunlieder einde zal ; wezen ;want zij zijn een gansch verkeerd geslacht, kinderen, in welke geene trouw is. Waar zullen zij nu henen bij al wat hen veroordeelt? Het profetische Woord is er, en de Morgenster is daar, waar men daarop acht heeft. Hij zal niet verdonkerd worden zegt Jesaja 42 vs 4. Laat ons daarbij blijven! Terwijl eens in Egypteland de duisternis heerste, zoodat de een den ander niet zag, en ook niemand opstond van zijn plaats in drie dagen, was het bij al de kinderen Israëls licht in hun woningen. (Exod. 10 vs 23.)

Ja, komt het ook eindelijk op sterven aan, en moge het nog eens alles met duisternis zijn overtogen, al het zichtbare ons begeven,--- het profetisch getuigenis aangaande de eeuwige Stad met Christus daarin zal toch zegevieren: En aldaar zal geen nacht zijn. (Openb 22 vs 5.) Amen.

Na het uitspreken van den zegen, zong de gemeente uit eigen beweging Psalm 144 vs 7. Daarop werd nog het volgende gesproken:

Ik dank u, geliefden, voor al de belangstelling en liefde, mij en de mijnen ook betoond in de laatste dagen, waarin gij ook ons huiselijk feest niet hebt willen vergeten. Voorzeker, noch op ons huwelijks--, noch op mijn ambtfeest heeft het aan bewijzen ontbroken.

Het is een liefelijke gedachte, dat wij elkander in deze woestijn, waar het vaak zoo donker, droog, en ledig is, zoo mogen ontmoeten. Ach, geve God ons,

20)

elkander meer en meer te mogen verstaan in hetgeen waarom het ons gaat: het dierbaar Woord van God! Gaat het ons om het Brood des levens, er is voorziening; hebben wij kastijding nodig, God geeft ze ons; en hij weet wel, hoe Hij alles geeft, die ook Zijnen Zoon niet spaarde, maar voor zulken overgaf, opdat zij Hem zoeken en leven zouden.

Ook u onzen dank, geliefden, die van elders kwaamt, en U, broeders in de bediening van hetzelfde woord, voor uwen verblijdende tegenwoordigheid. Dat verblijdt ons, gelijk eens een Paulus, die Rome naderde : als hij de broeders zag, dankte hij God en greep moed. Voorwaarts is de weg, dien God ons leidt, al gaan wij ook schijnbaar achterwaarts. Daarom is er niets beters, dan dat een mensch op God vertrouwe en Christus volge, waar hij ons ook henenvoert. Want hij is de lichtende Morgenster, en al wat openbaar maakt is licht. Heffen wij nog eens aan Ps 150 vs 1

Om te voldoen aan het dringend verzoek, in de pastorie door eenige vrienden gedaan, volgt hier nog eene gedachte, ontleend aan Deuteron. 32 vs 20;

Als ik door u gedragen word,
Ben 'k met Uw waarheid steeds omgord.
Als 'k dan in 't zweet mijns aangezichts,
Belast met duizend pond gewichts,
Den onafzienbren bergrug op moet;
Geen bloempje in den nood mij goettoet;
Mij 't hart den angst vermenigvuldigt,
't verstand mijn klachten nood'loos huldigt;
Als eind 'lijk, van veel zuchten moede,
Wat 't arme hart niet eens bevroedde,
De Heer 'Zijn machtig veto sprak:
"tot hiertoe en niet verder"—brak
Mijn ziel door al die duizend heen
Zijn Woord gold--- der bezwaren geen.

M.

